

046. Bijbelstudie over de BRUILOFT TE KANA - HACHATUNA B'QANA החתונה בקנה

In יוחנן Yochanan [Johannes] 2:1-11 staat geschreven: *“En op de derde dag was er een bruiloft te Qana [Kana] in Galilea en de moeder van Yeshua was daar; en ook Yeshua en Zijn discipelen waren ter bruiloft genodigd. En toen er gebrek aan wijn kwam, zeide de moeder van Yeshua tot Hem: Zij hebben geen wijn. En Yeshua zeide tot haar: Vrouw, wat heb Ik met u van node? Mijn ure is nog niet gekomen. Zijn moeder zeide tot hen, die bedienden: Wat Hij u ook zegt, doet dat! Nu waren daar zes stenen watervaten neergezet volgens het reinigingsgebruik der Joden, elk met een inhoud van twee of drie metreten. Yeshua zeide tot hen: Vult de vaten met water. En zij vulden ze tot de rand. En Hij zeide tot hen: Schept nu en brengt het aan de leider van het feest. En zij brachten het. Toen nu de leider van het feest het water proefde, dat wijn geworden was (en hij wist niet, waar deze vandaan kwam, maar de bedienden, die het water geschept hadden, wisten het) riep de leider van het feest de Chatan [bruidegom], en hij zeide tot hem: Iedereen zet eerst de goede wijn op en als er goed gedronken is, de mindere; gij echter hebt de goede wijn tot dit ogenblik bewaard. Dit heeft Yeshua gedaan als begin van zijn tekenen te Qana in Galilea en Hij heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard, en Zijn discipelen geloofden in Hem.”* - Een zeer bekend verhaal maar wat valt ons hierbij op? Ja, eigenlijk wel een heleboel. Zo veel zelfs dat het best lastig is om daar gestructureerd een overzichtelijke analyse van te kunnen maken. Het probleem is namelijk dat dit verhaal op zich weliswaar slechts heel kort verteld wordt, maar dat allerlei onderdelen daarvan zo een diepgaande betekenis hebben en daardoor zo gecompliceerd maken dat er haast niet aan te beginnen is om dat allemaal op te noemen en nader toe te lichten. Toch zal ik wel een poging wagen. Zo zou ik alvast heel wat kunnen vertellen over de bruiloft zelf, over hoe een Joodse bruiloft precies in elkaar zit, wat er zo al bij komt kijken alsook welke rechten en plichten de Chatan [bruidegom] en de Kala [bruid] hierbij hebben. Maar daar ga ik nu in het kader van deze studie slechts heel summier op in, omdat ik met het oog op de bruiloft des Lams over dat onderwerp namelijk een aparte, meerdelige studiereeks ga schrijven. Maar waar ik wel het één en ander over wil vertellen is wat achtergrondinformatie over de plaats Qana [Kana] in Galilea, die ik zelf een aantal jaren geleden heb bezocht, de betekenis van de derde dag, het wonder van de verandering van water in wijn, de uitstekende kwaliteit van de wijn, de zes stenen vaten en de rol van Yeshua, Zijn moeder Miryam [Maria], de bedienden en de leider van het feest, de ceremoniemeester. Alles heeft een diepere betekenis in dit verhaal, met het oog op G'ds heilsplan met ons allen!

“En op de derde dag was er een bruiloft...” (vers 1)

Op de derde dag! In de beschrijving van deze bruiloft zitten een aantal opvallende dingen die nogal wat vragen oproepen, want zij bevatten geheimzinnige hints. Om te beginnen staat er in vers 1 dat de bruiloft te Qana op de derde dag plaats vond, en dat is iets waar je zo overheen leest. Want de meeste lezers vragen zich namelijk niet af of dat wel klopt! Als je het evangelieverhaal van Yochanan [Johannes] echter in het voorgaande hoofdstuk op de voet volgt, dan blijkt het inderdaad niet te kloppen. Het moet eigenlijk de vijfde dag zijn en niet de derde! Laten we de dagen die aan de bruiloft vooraf gingen in hoofdstuk 1 even gaan tellen: In de verzen 19 t/m 28 lezen wij dat Yochanan haMat'bil [Johannes de Doper] aan de overkant van de Yarden [Jordaan] stond te dopen toen hij een aantal Kohanim [priesters] en Levieten uit Jeruzalem op bezoek kreeg, die hem lastige vragen stelden. Dat was de eerste dag. We gaan naar vers 29. Daar lezen wij: *“De volgende dag zag hij Yeshua tot zich komen en zeide: Zie het Lam G'ds, dat de zonde der wereld wegneemt!”* Dat was de tweede dag. Van vers 35 t/m 43 zien we dat Yeshua de daarop volgende dag Zijn eerste discipelen om Zich heen verzamelde. Dat was de derde dag. En op de volgende dag in de verzen 44 t/m 52 vond Hij Filippus en N'tan'el [Natanaël], die van Hem getuigde: *“Rabbi, Gij zijt de Zoon van G'd, Gij zijt de Koning van Israël!”* Dat was de vierde dag. En dan komt de volgende dag in vers 1 van hoofdstuk 2: de bruiloft te Qana! Volgens de chronologie van hoofdstuk 1 gingen aan de bruiloft dus vier dagen

vooraf en vond de bruiloft zelf dus plaats op de vijfde! En toch staat er heel duidelijk: *“En op de derde dag was er een bruiloft te Qana [Kana] in Galilea.”* Op de derde dag! Hoe kan dat nou? Is dit een vergissing? Een vergissing in G'ds Woord? Geen sprake van! Niks vergissing! G'd maakt geen fouten! En toch blijft de vraag waarom Yochanan het hier over de derde en niet over de vijfde dag heeft, terwijl wij toch zojuist met eigen ogen gezien hebben dat er toch echt geen enkele aanwijzing in de voorafgaande verzen te vinden is, die deze tijdsaanduiding zou kunnen rechtvaardigen. Kijk, dit is nu één van de typische voorbeelden waarom ik in al mijn bijbelstudies steeds blijf benadrukken dat ook het Nieuwe Testament een Joods boek is, dat je alleen maar kan begrijpen als je het met Joodse ogen leest of in ieder geval voldoende kennis hebt van de Joodse cultuur en traditie. Veel gebeurtenissen en situaties in de Evangeliën zijn opgeschreven vanuit de oosterse gedachtewereld, die voor de Joodse lezers zo vanzelfsprekend en herkenbaar zijn dat ze niet specifiek omschreven en uitgelegd hoeven te worden, maar met westerse ogen lees je er zo over heen. Zo ook in het geval van de bruiloft te Qana. Een Jood weet gewoon, dat het hier een dinsdag betreft, in het Hebreeuws: השלישי יום Yom haSh'lishi, de derde dag. Terwijl de dagen van de week op de westerse kalender de namen van afgoden dragen, hanteren de Joden tot op de huidige dag G'ds kalender, waarop de dagen van de week met de zeven rangtelwoorden uit het scheppingsverhaal zijn aangegeven. De dagen van de week zijn in het Hebreeuws als volgt:

zondag = יום ראשון yom rishon [eerste dag],

maandag = יום שני yom sheni [tweede dag]

dinsdag = יום שלישי yom sh'lishi [derde dag]

woensdag = יום רביעי yom r'vi'i [vierde dag]

donderdag = יום חמישי yom chamishi [vijfde dag]

vrijdag = יום שישי yom shishi [zesde dag]

zaterdag = יום שבת yom shabat [zevende dag].

De bruiloft te Qana vond derhalve op een dinsdag plaats, de derde dag uit het boek בראשית B'reshit [Genesis], waarin de Schepping begon op de eerste dag, de zondag, en voltooid werd op de zesde dag, de vrijdag. En G'd rustte op de zevende dag, de Shabat. Eigenlijk zijn ook de christenen wel bekend met deze benamingen, want ook in de kerken wordt immers geleerd dat de opstanding van Yeshua uit het graf heeft plaats gevonden op de eerste dag der week en iedereen weet, dat dit een zondag was! De derde dag geldt reeds sinds oeroude tijden als een ideale trouwdag en nog tot op vandaag trouwen joodse stelletjes graag op dinsdag, de derde dag van de week. Waarom? Omdat alleen deze derde scheppingsdag, de dag waarop de aarde geschapen werd met al haar groen en bomen en vruchten, de eer krijgt dat tweemaal van hem gezegd werd: *“En G'd zei dat het goed was!”* Leest u even mee: *“En G'd zeide: Dat de wateren onder de hemel op één plaats samenvloeien en het droge te voorschijn kome; en het was alzo. En G'd noemde het droge aarde, en de samengevloede wateren noemde Hij zeeën. En G'd zag, dat het goed was! En G'd zeide: Dat de aarde jong groen voortbreng, zaadgevend gewas, vruchtbomen, die naar hun aard vruchten dragen, welke zaad bevatten, op de aarde; en het was alzo. En de aarde bracht jong groen voort, gewas, dat naar zijn aard zaad geeft, en geboomte, dat naar zijn aard vruchten draagt, welke zaad bevatten. En G'd zag, dat het goed was! Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag.”* (בראשית B'reshit [Genesis] 1:9-13) U ziet het: op deze derde scheppingsdag staan de woorden “zaad” en “vruchten” centraal. Het gaat hier dus om de vruchtbaarheid, en omdat de Eeuwige twee keer zei dat het goed was, zegt men in de Joodse traditie: G'd gaf twee keer Zijn zegen op deze dag: één keer voor de bruid en één keer voor de bruidegom! En daarom vond die bruiloft te Qana net als al die andere Joodse bruiloften plaats op dinsdag, de derde dag. Maar dat er uitgerekend op die derde dag ook het eerste wonder van Yeshua plaats vond is geen toeval! Alles wat Yochanan [Johannes] hier beschrijft wijst namelijk heen naar hogere dingen. Dit eerste wonder op de derde dag wijst heen naar het laatste wonder van Zijn opstanding ten derden dage! Maar dit wonderteken is tevens een verwijzing naar de wonderbaarlijke dingen, die Adonai doen zal in de gelovigen, die de uitstorting van Zijn Ruach haQodesh [Heilige Geest] in hun leven ervaren hebben. Is Shavuot, het Pinksterfeest, dat in de derde maand gevierd wordt op zijn

beurt niet ook weer te vergelijken met een huwelijksverhouding, die de Israëlieten aangaan met de Eeuwige? En roept de met prachtige bloemen versierde synagoge niet de sfeer op van een bruiloft, omdat Shavuot reeds vanouds in verband wordt gebracht met de verbondssluiting, die beschouwd wordt als de ארוסין Erusin [verloving of ondertrouw], het eerste gedeelte van het bruiloft van de hemelse Bruidegom met Zijn aardse bruid? Dit deel van het huwelijk tussen de Eeuwige en Zijn volk Israël, dat ook קידושין Qidushin [heiliging] wordt genoemd, werd gesloten op de berg Sinai en bezegeld met de Tora als כתובה Ketuba [huwelijkscontract]. Ja, en zo wijst de bruiloft te Qana, die als elke Joodse bruiloft zeven dagen duurde, reeds heen naar de volle Pinksterdag, zeven weken na Pesach. Bij een Joodse bruiloft hoort wijn in overvloed, want zonder wijn geen joodse bruiloft, en de reactie van velen op de vervulling met de Heilige Geest was dan ook: *“Zij hebben te veel zoete wijn gehad!”* (מפלות Mif'alot [Handelingen] 2:13). Yeshua zelf reikt ons die zoete wijn aan: toen op de bruiloft in Qana, maar straks ook op de Bruiloft des Lams! Heerlijke wijn, *“die het hart des mensen verheugt!”* (תהלים Tehilim [Psalmen] 104:15). Het was dus geen toeval dat Yeshua de bruiloft te Qana bijwoonde en daar Zijn eerste wonder deed: op de derde dag!

“...was er een bruiloft” (vers 1)

Er was een bruiloft! De traditionele Joodse huwelijksceremonie, de חתונה Chatuna, die ook חופה Chupa genoemd wordt vanwege het gelijknamige huwelijksbaldakijn, bestaat al sinds bijbelse tijden uit twee delen, namelijk de ארוסין Erusin [verloving of ondertrouw] en de נישואין Nisu'in [huwelijksvoltrekking]. Deze twee onderdelen zijn weliswaar sinds de twaalfde eeuw samengevoegd tot één ceremonie, maar in de tijd van Yeshua was het oorspronkelijke gebruik nog van toepassing. Met het blazen van de שופר Shofar [het ramshoorn] wordt de komst van de bruidegom aangekondigd. De bruidegom loopt samen met zijn vader en schoonvader en mannelijke getuige via het linkerzijpad naar de חופה Chupa en de bruid met haar moeder, schoonmoeder en vrouwelijke getuige via het rechterzijpad. Om het bruidspaar te verwelkomen wordt daarbij door familie en gasten het lied gezongen: Baruch haba b'Shem Adonai! [Gezegend is Hij die komt in de Naam van de Heer!]. Voor de חופה Chupa [huwelijksbaldakijn] loopt de bruid aan de hand van haar moeder en haar schoonmoeder zeven keer rondom de bruidegom. De rondes hebben betrekking op de bijbelvers: *“De Vrouw zal de man omvangen”* (ירמיהו Yir'm'yahu [Jeremia] 31:22) en de zeven geloftes van de hemelse Bruidegom, die de profeet Hosea opnoemde, toen Adonai Israël tot Zijn bruid verklaarde: eeuwigheid, gerechtigheid, recht, goedertierenheid, ontferming, trouw en herkenning. (חושע Hoshea [Hosea] 2:18-19). Daarna gaat de bruid rechts naast de bruidegom staan, want er staat geschreven: *“De gemalin staat aan uw rechterhand”* (תהלים Tehilim [Psalm] 45:10). Het bruidspaar neemt nu plaats onder de חופה Chupa, het baldakijn dat het nieuwe leven, het nieuwe huis symboliseert. Het drinken van kosjere wijn vormt reeds sinds bijbelse tijden een integraal onderdeel van de liturgie voor de Shabat en de feestdagen en is ook bij de Joodse bruiloft niet weg te denken, want er staat geschreven: *“Welaan dan, eet uw brood met vreugde en drink uw wijn met een vrolijk hart, want als gij dit doet, dan heeft G'd dit reeds lang zo gewild!”* (קהלת Qohelet [Prediker] 9:7). Na de B'racha drinkt het bruidspaar nu de wijn uit één beker, die eerst de bruidegom wordt aangereikt door zijn vader en daarna de bruid door haar moeder, die ook de sluier verwijdert. Nadat het paar de wijn gedronken heeft, wordt de feestelijke verloving in aanwezigheid van de beide getuigen voltrokken. De bruidegom schuift de ring aan de wijsvinger van de rechterhand van zijn bruid en spreekt daarbij de trouwformule uit: *“Door deze ring ben jij in heiligheid met mij getrouwd volgens de wet van Moshe en Israël!”* Het schuiven van de ring aan de rechter wijsvinger van de bruid is eigenlijk het belangrijkste moment van de huwelijksceremonie, want zonder ring is de Chupa niet eens geldig! Voor het Joodse huwelijk is de ring absoluut onontbeerlijk omdat dit het moment is waarop het paar feitelijk in de echt wordt verbonden. Later verschuift de bruid zelf de ring naar de linker ringvinger. Er schijnen overigens bewijzen te zijn dat reeds in de tijd van de profeet N'chem'ya [Nehemia] getrouwd werd met een ring. Tussen het eerste en het tweede deel van de moderne huwelijksplechtigheid, namelijk de ארוסין Erusin en de נישואין Nisu'in, wordt de כתובה

Ketuba [het huwelijkscontract] voorgelezen. Nadat de Ketuba is voorgelezen, wordt zij eerst aan de bruidegom overhandigd. De bruidegom geeft de Ketuba vervolgens aan de bruid, die deze op haar beurt weer doorgeeft aan haar ouders ter bewaring. Na het voorlezen van de כתובה Ketuba [het huwelijkscontract] worden door de Chazan [voorzanger] de zeven B'rachot [lofzeggingen] gelaajent, waarin wij G'd danken voor ons bestaan, voor de liefde en voor de plaats die het huwelijk inneemt in het Joodse leven en denken. Meteen na de eerste B'racha drinkt het bruidspaar voor de tweede keer de wijn uit één beker, die eerst de bruidegom wordt aangereikt door zijn schoonvader en daarna de bruid door haar schoonmoeder. Het bruidspaar wordt nu gezegend. Volgens de traditie eindigt de huwelijksceremonie met het breken van een glas, dat onder de voet van de bruidegom geplaatst wordt. Voor het breken van het glas zegt de bruidegom het volgende vers: *"Indien ik u vergete o Jeruzalem, zo vergete mij mijn rechterhand! Mijn tong kleve aan mijn verhemelte, als ik uwer niet gedenk, als ik Jeruzalem niet verhef boven mijn hoogste vreugde!"* (תהלים Tehilim [Psalmen] 137:5-6). Het breken van het glas op het hoogtepunt van deze dag der vreugde herinnert het bruidspaar aan de verwoesting van de Tempel in Jeruzalem en brengt daarmee tot uiting, dat het ondanks dit korte moment des geluks nog steeds in een gebroken wereld vol onrecht en verwoesting leeft tot aan de wederkomst van de door Tora en profeten beloofde Messias Yeshua! Tot dit tijdstip zal het jonge bruidspaar veel zegen en geluk nodig hebben op hun gezamenlijke levensweg en om deze reden roepen dan ook alle aanwezigen direct na het breken van het glas heel luid: **Mazel Tov!!!** - Veel geluk!!! Tijdens de Chupa-ceremonie wordt geen muziek gespeeld, maar direct na het breken van het glas begint het orkest te spelen. En daarbij wordt heel veel en heel vrolijk gedanst, overeenkomstig de naam "Mitzva-dans", als uiting van blijdschap over de vervulling van het huwelijksgebod. Meestal wordt in aparte kringen voor mannen en vrouwen gedanst. Het jonge paar wordt op stoelen opgetild en met hen en rondom hen gedanst. Op de ceremonie volgt een feestelijk bruiloftsmaal, met veel gezang, dans, toespraken en verschillende programma's. Omdat er in het verhaal van de bruiloft te Qana sprake is van een uitbundig feest waarbij flink gedronken werd, mogen wij ervan uitgaan dat het hier om de tweede deel gaat, de Nisu'in, met de daarbij horende bruiloftsmaaltijd.

"...te Qana [Kana] in Galilea" (vers 1)

Het kleine dorpje Kana, waar de bruiloft plaats vond, ligt ongeveer 8 km noordoostelijk van Nazareth, dat is omstreeks drie uur lopen. Het heet in het Hebreeuws Kfar Qana en in het Arabisch Kafr Kanna. Het wordt in de aanhef van het verhaal Qana in Galilea genoemd om het te onderscheiden van een ander Qana, gelegen in het grensgebied van Fenicië, het huidige Libanon, in het stamgebied van Asher. Ik ben daar een aantal jaren geleden geweest met mijn gezin en heb daar de kerk bezocht die op de plek staat waar dat wonder volgens de overlevering zou hebben plaats gevonden. Daarnaast was een soort museum waar antieke voorwerpen waren te bezichtigen, zoals oude waterkruiken, ook potten en pannen e.d. Tegenover de kerk kocht ik bij een wijnhandelaar twee flessen "original wedding Wine from Kana" met een afbeelding van Yeshua met de zes kruiken op het etiket. Ik moet toegeven dat het inderdaad een hele lekkere zoete Qidush-wijn was. In de kerk staat er voor de originele schilderij met het bruiloftstafereel die op het wijnetiket afgebeeld is, een replica van een dergelijke stenen reinigingsvat. Heel indrukwekkend, maar of dat ook daadwerkelijk de plek is waar het destijds in het echt heeft plaats gevonden valt te betwijfelen. Recente opgravingen in het westelijk deel van het huidige voornamelijk door Arabieren bewoonde dorp Kafr Kanna lijken mij echter wat betrouwbaarder. Zij brachten namelijk overblijfselen aan het licht van een nederzetting die reeds zevenhonderd jaar lang heeft bestaan in de hellenistische, Romeinse en Byzantijnse periodes. Israëlische archeologen denken daarom inderdaad het bijbelse dorpje Qana te hebben gevonden waar Yeshua op die bewuste bruiloft water in wijn veranderde. Dat heeft de Israëlische oudheidkundige dienst bekend gemaakt. De onderzoekers ontdekten ruïnes van gebouwen, een Miq've [ritueel bad] en verder huishoudgereedschappen. Het bad had een afmeting van 2 bij 4,5 meter en was voorzien van een dak. Gedurende de Romeinse periode raakte het in onbruik, waarna het afgesloten werd met stenen. Na de verwoesting van de tempel in het jaar 70 van de gewone jaartelling en de opstand van Bar Koch'ba in 132 tot 135 vluchtten de Joden uit Judea naar Galilea. Families van priesters vestigden zich in een aantal Galilese steden en dorpen, waaronder ook Qana, en ze bleven de baden gebruiken voor rituele reiniging, zoals ze ook rondom de tempelberg in Jeruzalem hadden gedaan. De aan de

oudheidkundige dienst verbonden directeur van de opgravingen, Yardena Alexander, is ervan overtuigt, dat het hier daadwerkelijk om de bijbelse plaats Qana in Galilea gaat, die in het evangelie van Yochanan [Johannes] genoemd wordt in verband met de bruiloft.

“...en de moeder van Yeshua was daar; en ook Yeshua en Zijn discipelen waren ter bruiloft genodigd” (vers 1 en 2)

Nu weten we al iets meer over de achtergrond van een Joodse bruiloft en waarom de bruiloft op de derde dag wordt gehouden en we hebben wat algemene informatie over het dorp Qana in Galilea gelezen. Toch over de bewuste bruiloft zelf weten we eigenlijk nog niet zo veel. Jazeker, het verhaal gaat over een bruiloft, dat is bekend, maar van wie? Wie ging er trouwen? Er wordt geen bruidegom of bruid bij naam genoemd. We weten dus niet bij wie de bruiloft heeft plaatsgevonden. Waarschijnlijk was de bruid of de bruidegom, of misschien zelfs allebei, op de ene of andere manier met Yeshua verwant. Alles duidt er namelijk op dat deze bruiloft plaatsvond binnen Zijn familiekring. Zo zou het best nog wel eens kunnen zijn, dat één van de andere kinderen van Miryam [Maria] hier ging trouwen. Hoe kon zij anders van het tekort aan wijn weten en de bedienden dan ook nog bevelen geven? Een gewone gast zou zo iets niet doen. Bovendien wordt er van de moeder van Yeshua slechts gezegd dat zij daar was, maar niet dat zij uitgenodigd was, zoals Yeshua en Zijn discipelen, hetgeen dus aanduidt dat zij daar thuis was en iets te zeggen had. Er wordt overigens geen melding gemaakt van Yosef [Jozef] en wij kunnen hieruit concluderen, dat hij toen reeds gestorven was. Verder wordt er geen mededeling gedaan over de identiteit van de overige gasten. Ik denk daarom dat het voor ons ook helemaal niet relevant is om ons te veel daarin te verdiepen, erachter zien te komen wie toch die onbekende bruidegom en zijn bruid was en te proberen om dit mysterie door middel van allerlei dubieuze buitenbijbelse bronnen te onderzoeken. Laten we ons daarentegen liever met de bijbelse feiten bezighouden, want die wijzen namelijk allemaal naar onze hemelse Bruidegom: Yeshua haMashiach!

“En toen er gebrek aan wijn kwam zeide de moeder van Yeshua tot Hem: Zij hebben geen wijn” (vers 3)

Zal het zo zijn toegegaan in Qana zoals ook vandaag de dag op joodse bruiloften? Dat alle gasten zich verzameld hadden rond het bruidspaar dat onder de Chupa [huwelijksbaldakijn] stond? Dat zij allemaal naar de rabbijn luisterden, die plechtig de Ketuba [huwelijksacte] voorlas? Dat Chatan [bruidegom] en Kala [bruid] twee keer uit dezelfde beker wijn dronken? Ik heb het reeds gezegd: zonder wijn geen joodse bruiloft, niet alleen voor het bruidspaar tijdens de plechtigheid, maar daarna ook voor de gasten! Het feest begon ermee en zeven dagen lang moest de wijn vloeien, als symbool van overvloed waaraan geen einde komt. Toen het feest in volle gang was en de wijn rijkelijk stroomde, ging er ineens een gerucht door de genodigden heen: de aanvoer stagneert! Dat was niet minder dan een ramp! Maar wat was er aan de hand? Een misrekening van het aantal genodigden, of was ergens wijn verspild waar ze toch eigenlijk genoeg van hadden ingeslagen? Wat het ook geweest is, we weten het niet, maar toen het feest nog lang niet voorbij was, kwam daar opeens het gerucht dat de wijn op was. Een ongekende blamage op iedere oosterse bruiloft als er opeens een gebrek bleek te zijn aan eten en drinken, want gastvrijheid was en is nog steeds heel belangrijk in het Oosterse denken! En nu was de wijn ineens op en het feest dreigde in het water te vallen. Een tekort aan wijn betekende dus een enorme afgang voor het bruidspaar, een schande die hen zelfs na jaren nog door velen aangerekend zou worden, maar het was Miryam [Maria], de moeder van Yeshua, die zich hier niet bij neerlegde, want toen er een schaduw viel over het feest, dacht zij aan haar Zoon. Miryam was dus blijkbaar op de hoogte van het probleem waar het bruidspaar mee zat. Ze ging naar haar Zoon toe en zei heel kort en krachtig tegen Hem: *“Ze hebben geen wijn.”* Dat was het enige wat ze zei, en dat was ook meer dan genoeg.

“En Yeshua zeide tot haar: Vrouw, wat heb ik met u van node? Mijn ure is nog niet gekomen!” (vers 4)

Er wordt ons hier meegedeeld, wat er toen tussen Yeshua en Zijn moeder is voorgevallen. Zij maakte Hem om welke reden dan ook dus bekend met de moeilijkheden, waarin zij zich bevonden. Blijkbaar voelde zij zich hiervoor op de ene of andere manier toch wel mede verantwoordelijk. Maar Zijn reactie hierop was op zijn zachtst gezegd best wel merkwaardig en

komt nogal cru over, want Hij bestrafte haar hierom! Hij wist precies wat ze bedoelde. En toch, of misschien juist daarom Zijn uiterst vreemde reactie. Hij zei: *"Vrouw, wat heb ik met u te maken?"* Yeshua noemde Zijn moeder hier *"vrouw!"*, maar als tora-getrouwe Jood die ook het gebod om vader en moeder te eren stipt naleefde, deed Hij dat niet uit minachting en bedoelde het ook beslist niet kleinerend, maar om daarmee duidelijk te maken dat haar moederlijk gezag in zaken van Zijn bediening en de macht om wonderen te doen, hier niet mocht gelden. Hij wachtte op aanwijzingen van zijn hemelse Vader. Daarom zei Hij tegen haar: *"Wat heb ik met u te doen?"* Bij velen komt dit nogal afstandelijk over en deze woorden lijken erop alsof Hij met Zijn moeder niets te maken wilde hebben. Maar zo bedoelde Hij het echt niet. Dit was gewoon een Hebreeuwse manier van spreken om een bepaalde houding of uitspraak af te keuren. Precies dezelfde woorden komen we namelijk ook in *שמואל ב* Sh'mu'el bet [2 Samuël] 16:10 tegen: *"Maar de koning sprak: Wat heb ik met u te doen, zonen van Tz'ruya [Seruja]?"*, hetgeen in 19:22 nog een keer wordt herhaald: *"Maar David zeide: wat heb ik met u van doen, zonen van Tz'ruya [Seruja]?"* Dezelfde strekking zien wij ook reeds in *שופטים* Shof'tim [Richteren] 11:12, waar geschreven staat: *"Hierop zond Yif'ta [Jefta] boden naar de koning der Ammonieten met de vraag: Wat hebben wij met elkander te maken?"* Dit zinnetje geeft dus de gevoeligheid aan over iets, dat verkeerd gezegd of gedaan is, maar is toch, zoals ik al zei, volstrekt niet in strijd met het respect en de eerbied die Hij aan Zijn moeder bewees overeenkomstig het vijfde gebod, want in Lucas 2:51 lezen wij dat Hij haar onderdanig was. Maar hoewel Hij als mens haar Kind was, was Hij toch, als Zoon van G'd, niet alleen Heer over de hele Schepping, maar ook over haar, en Hij wilde dat zij dit goed moest beseffen! Bovendien laat Zijn felle reactie tegenover Zijn moeder de verkeerde leerstelling van bepaalde kerkgenootschappen als een kaartenhuis in elkaar storten, dat zij als bemiddelaarster tussen mens en G'd zou fungeren. Maar dat is nog niet alles. Hij voegde eraan toe: *"Mijn ure is nog niet gekomen."* Wanneer is Zijn ure dan wel gekomen? Daarvoor moeten wij hetzelfde evangelie van Yochanan [Johannes] even doorbladeren tot hoofdstuk 13, vers 1, want daar lezen wij in het verhaal over de voetwassing, waarvoor Hij overigens het water schepte uit precies dezelfde stenen reinigingsvaten als bij de bruiloft te Qana: *"En voor het Pesachfeest, toen Yeshua wist, dat Zijn ure gekomen was om uit deze wereld over te gaan tot de Vader, heeft Hij de Zijnen, die Hij in de wereld liefhad, liefgehad tot het einde."* Iets verderop, in hoofdstuk 17, vers 1 bad Hij in het hogepriesterlijk gebed: *"Vader, de ure is gekomen, verheerlijk nu Uw Zoon opdat Uw Zoon U verheerlijk!"* Dat had Yeshua eigenlijk al in gedachten, toen Hij tegen Zijn moeder zei: *"Nu nog niet!"* De tijd was nog niet gekomen dat Hij Zijn ware identiteit zou bekendmaken door wonderen en tekenen in het openbaar. Uit de verdere handelwijze van Yeshua blijkt echter dat hij zich wel degelijk iets aantrok van het spontane initiatief van zijn moeder. Maar dan wel puur uit liefde en bewogenheid en dus niet in opdracht van Zijn moeder! En dat lijken deze harde woorden vooral te willen aangeven.

"Zijn moeder zeide tot hen, die bedienden: Wat Hij u ook zegt, doet dat!" (vers 5)

Miryam [Maria] kende haar Zoon maar al goed en zij wist dat hij het bruidspaar niet in de kou zou laten staan. Daarom trok ze zich blijkbaar ook niets aan van Zijn afwijzende houding en zei vooruitlopend op hetgeen er gebeuren zou achter Zijn rug om tegen de bedienden: *"Houd je beschikbaar en doe wat Hij zegt!"* En dat is in feite ook alles wat van ons gevraagd wordt: namelijk ons beschikbaar te houden en te doen wat Hij zegt. Dat betekent dus dat wij niet vrij zijn van de wet, maar dat we ons aan de Tora moeten houden, want dat is het wat Hij zegt: de wil van Zijn Vader te doen! En dat is de Tora, eigenlijk is het vreemd dat veel christenen dat tot op heden nog niet zo willen of kunnen zien en derhalve ook niet doen! Maar goed, nadat Miryam, die blijkbaar toch wel wat te zeggen had in het huis van het bruidspaar, de bedienden alvast de opdracht gegeven had om alles te doen wat haar Zoon hen zou zeggen, toen kwam Yeshua inderdaad naar hen toe en zij hoefden Hem dan ook niet te vragen wie Hij was en op wiens gezag Hij mocht zeggen wat ze moesten doen, want zij waren er al op voorbereid.

"Nu waren daar zes stenen watervaten neergezet volgens het reinigingsgebruik der Joden, elk met een inhoud van twee of drie metreten." (vers 6)

Hier staat geschreven, dat daar zes stenen watervaten neergezet werden en wij hebben misschien al ontelbare keren dit verhaal gelezen en weten dus maar al te goed dat Yeshua de bedienden zei, dat de zes stenen reinigingsvaten met water gevuld moesten worden. En we

weten natuurlijk ook dat dit water veranderde in wijn. Maar heeft u er wel een idee van, over hoeveel wijn wij het hier eigenlijk hebben? Zes stenen vaten! Wel, dat zal wel meevallen bij zo een grote groep feestvierders, zult u misschien denken. Nou, volgens mij was het echt een meer dan flinke hoeveelheid, véél meer zelfs dan men waarschijnlijk op het eerste gezicht zou verwachten. Ik heb het namelijk uitgezocht. In vers 6 staat dat het om zes stenen watervaten gaat, elk met een inhoud van twee of drie metreten. Een metreet staat gelijk aan 40 liter. Uitgaande van drie metreten praten we dus over 120 liter per vat en over 720 liter totaal, dat zijn in huidige termen 960 flessen van elk 0,75 liter! Als we van twee metreten uitgaan, dan gaat het om 80 liter per vat en 480 liter totaal. De daadwerkelijke hoeveelheid moet ergens daar tussenin liggen. Als de Bijbel de inhoud per vat namelijk aangeeft met twee of drie metreten, dan moeten wij toch gauw denken aan ruim 600 liter die er dankzij Yeshua nog eventjes bijkwamen boven de enorme hoeveelheden die de bruiloftsgasten reeds opgedronken hadden! En dan praten we wel over wijn van de beste kwaliteit! Ik zal u eerlijk zeggen dat ik daar vroeger zelf nooit bij stilstond toen ik dat verhaal zo vaak gelezen had. Daar lees je zo gauw overheen. Maar er is nog meer om over na te denken. In vers zes wordt gesproken over zes vaten met ruim zeshonderd liter. Is dat een toeval? Weet u, het getal zes is het getal van de mens. Het wordt in de Bijbel vaak gebruikt in negatieve zin om aan te tonen, dat iets menselijk en dus vieselijk is. De slechte farao, die G'ds volk Israël in slavernij hield en niet uit Egypte wilde laten vertrekken, kwam om in de Schelfzee met zijn zeshonderd wagens (שמורת Sh'mot [Exodus]14:6 - wéér vers zes!!! - en 28). Maar ook de Filistijnse reuzen hebben te maken met het getal zes. In שמואל א Sh'mu'el alef [1 Samuël] 17:4 en 7 lezen wij: *"Toen trad een kampvechter uit het leger der Filistijnen naar voren. Hij heette Goliyat, uit Gat. Hij was zes el en een span lang ... en de punt van zijn lans was van zeshonderd sheqel ijzer"* En in שמואל ב Sh'mu'el bet [2 Samuël] 21:20 staat er over een andere reus geschreven: *"Toen was er wederom strijd te Gat; en daar was een man van zeer grote lengte, die zes vingers aan zijn handen en zes tenen aan zijn voeten had!"* Verder schrijft de profeet Daniël [Daniël]: *"Koning N'vuchad'netzer [Nebukadnessar] maakte een gouden beeld, waarvan de hoogte zestig en de breedte zes el bedroeg; hij stelde het op in de vlakte Dura in het gewest Bavel [Babel]."* Er zijn nog talrijke andere voorbeelden, maar de meest bekende is natuurlijk wel het getal van de antichrist: *"Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, berekene het getal van het beest, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zeshonderd zesenzestig!"* (חזיון Chizayon [Openbaring] 13:18). In al deze teksten wordt het getal zes in negatieve zin gebruikt, maar hier in het verhaal van de bruiloft te Qana, waarin er is sprake van zes stenen watervaten, echter in positieve zin. Het is een teken van hetgeen zal worden voltrokken in mensen, die eens deel zullen nemen aan een hele andere bruiloft, namelijk de bruiloft des Lams! In deze zes watervaten bevond zich gedurende de bruiloft te Qana water, dat diende tot de reiniging van de geroepenen tot het feest, want ook voor de bruiloft des Lams moeten de genodigden eerst geheiligd worden gelijk geschreven staat: *"Nabij is de dag van de Eeuwige; want Adonai heeft een offermaal bereid; Hij heeft Zijn genodigden geheiligd!"* (צפניה Tz'fan'ya [Sefanja] 1:7).

"Yeshua zeide tot hen: Vult de vaten met water. En zij vulden ze tot de rand" (vers 7)

Yeshua verliet dus halverwege het feest de zaal, ging achter in het huis naar de bedienden en zei: *"Vult de vaten die daar staan met water, maakt ze vol!"* Zes enorme vaten, in elk kan honderd liter. Reinigingswater, naar het gebruik der joden. De bedienden zullen van deze opdracht best wel vreemd hebben opgekeken ondanks het feit dat ze vooraf door Miryam waren ingelicht, maar ze deden wat Yeshua gezegd heeft en vulden de vaten. Vaten voor het reinigingswater waarmee de stoffige voeten en de vuile handen van de gasten gewassen werden. Ze schepten er het water in en vroegen zich bij elke schep misschien af: waarvoor doen we het eigenlijk? Waar is dit allemaal goed voor? Zij maakten dus de reinigingsvaten helemaal vol. Dit keer niet met water om daarmee de bruiloftsgasten te wassen, maar met een totaal nieuwe bedoeling: voor iets, wat nog nooit eerder was gebeurd: namelijk voor een wonderbaarlijke transformatie. *"En zij vulden ze tot de rand!"* Geweldig! Vol tot de rand, rechtstreeks afkomstig uit de Bron van Levend Water! Riep Hijzelf tijdens het waterfeest op de laatste dag van Sukot [het Loofhuttenfeest] niet uit: *"Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!"* (יוחנן Yochanan [Johannes] 7:37-39)? Zouden uit hem niet stromen van levend water vloeien? Hij was het die water in wijn veranderde! De watervaten werden door de

dienaars tot boven toe gevuld met water, zoals Yeshua het hun gebod. De exacte hoeveelheid is onzeker, maar zeer aanzienlijk omdat we er toch minimaal uit mogen gaan van 600 liter. Wij kunnen er ons van verzekerd houden, dat al die wijn niet bestemd was om op dit feestmaal helemaal opgedronken te worden, want de gasten hebben er daarvoor al heel wat gehad, maar wel als een soort extra huwelijkscadeau tot later gebruik van de beide jonggehuwden, vergelijkbaar met de door de profeet Elisha [Elisa] vermenigvuldigde olie voor de arme weduwe, om van de opbrengst haar schuldeiser te betalen, en van het overige te leven, zoals geschreven staat in מְלָאִיִּם M'lachim bet [2 Koningen] 4:7.

“En Hij zeide tot hen: Schept nu en brengt het aan de leider van het feest. En zij brachten het” (vers 8)

Zodra zij de watervaten gevuld hadden zei Hij terstond: *“Schept nu en brengt het aan de leider van het feest!”* Dat was natuurlijk de man die het meest in de zenuwen zat en die ook absoluut niet kon weten waar deze wijn vandaan kwam. Een onverdachte getuige dus. Maar ondertussen. Ondertussen gebeurde er wat met dat water, want toen, in een ondeelbaar ogenblik, veranderde Yeshua dat water in wijn! Zonder enigerlei ceremonie of ophef voor het oog van de toeschouwers. Zonder enige aarzeling of onzekerheid in Zijn eigen gemoed. Hij zei niet uit een stukje onzekerheid: "Schept nu, en laat het Mij eerst proeven", maar met de volle zekerheid, hoewel het Zijn eerste wonder was, zond Hij de bedienden met de wijn naar de ceremoniemeester.

“Toen nu de leider van het feest het water proefde, dat wijn geworden was (en hij wist niet, waar deze vandaan kwam, maar de bedienden, die het water geschept hadden, wisten het)...” (vers 9)

De leider van het feest erkende onmiddellijk dat hetgeen de bedienden voor hem brachten, echt wijn was, en niet zomaar wijn, maar van de beste soort en hoedanigheid. En dat dit werkelijk zo was en hij het zich niet zomaar verbeelde, is zeker, omdat hij niet wist, waar die wijn vandaan kwam. Het was dus absoluut zeker dat het wijn was. De ceremoniemeester proefde dit meteen, toen hij hem dronk, terwijl hij er geen idee van had hoe de bedienden eraan zijn gekomen. Zij wisten het natuurlijk wel, maar ze hadden hem nog niet geproefd. En dat was juist ook de bedoeling van Yeshua, want als de proever de wijn had zien scheppen, of als zij, die hem schepten, hem geproefd hadden, dan zou men inderdaad iets aan hun verbeelding kunnen toeschrijven, maar nu is er voor die verdenking geen plaats.

“Het water ... dat wijn geworden was!” (vers 9)

Wat velen bij het lezen van dit verhaal niet echt logisch vinden, is het feit dat Yeshua water in wijn veranderde en niet andersom. Er zijn talrijke kerken die het drinken van alcohol als iets zondigs zien en derhalve afkeuren en verbieden. Zij gebruiken derhalve ook voor het avondmaal geen wijn, maar druivensap. Dat G'ds Zoon Yeshua gedurende Zijn aardse leven daarentegen zelf wél wijn dronk en dan ook nog vermenigvuldigde past daarom eigenlijk helemaal niet in het beeld dat zij van hun Heiland hebben en is dus rechtstreeks in strijd met hun geloofsopvattingen. Het spijt mij heel erg voor deze broeders en zusters, maar in het bovenstaande verhaal was het toch echt wel wijn en geen druivensap! En niet zo een beetje ook! Heeft u er eigenlijk ooit bij stil gestaan welke enorme hoeveelheden wijn daar op die bruiloft gedronken werden? In vers 3 lezen wij dat er een gebrek aan wijn kwam, en dat wil wat zeggen als men weet dat Joden op een bruiloft daar zeker niet zuinig mee omgingen. Normaal gesproken zorgde men ervoor dat er voldoende voorraad aan wijn en eten aanwezig was, maar als Miryam [Maria], de moeder van Yeshua, in vers 3 zegt: *“Ze hebben geen wijn”*, dan moeten de bruiloftsgasten echt wel diep in het glas gekeken hebben. Volgens de thans heersende christelijke opvattingen over alcohol zou het dus voor de hand hebben gelegen dat Yeshua gezegd zou hebben: “Jullie hebben genoeg gehad, dames en heren. Het zou beter zijn als jullie nu overstappen op sap of water.” Maar dat deed Hij niet! Integendeel! Hij zorgde ervoor dat er een nieuwe voorraad wijn bij kwam zodat ze verder konden doordrinken. Onvoorstelbaar, maar waar! Yeshua deed dus iets wat de meeste christelijke voorgangers van nu niet zouden doen: feestvierders voorzien van bedwelmende drank! En toch is dit niet in strijd met de Tora. Sterker nog, Zijn handelwijze is juist volledig in overeenstemming met de Tora, want er staat

geschreven, dat de Israëlieten één keer in het jaar zelfs hun tienden die eigenlijk voor de Eeuwige bedoeld zijn, mochten besteden aan bedwelmende drank en eten om uitbundig feest te vieren: **“Gij zult dat geld besteden voor alles waarin gij lust hebt, voor runderen of kleinvee, voor wijn of bedwelmende drank, of wat gij ook wenst, en gij zult daar voor het aangezicht van de Eeuwige, uw G'd, eten en u verheugen, gij met uw huisgezin!”** (דברים D'varim [Deuteronomium] 14:26). Begrijp mij goed! Deze bijbelstudie is niet bedoeld om het onbeperkte drinken van alcohol aan te moedigen of goed te praten, want dan zou ik weer te veel naar de andere kant doorslaan! We moeten er altijd voor zorgen in balans te blijven, dus ook in deze kwestie. Het drinken van wijn in zijn geheel te verbieden gaat in tegen G'ds woord en Zijn wil! Dat blijkt duidelijk uit de geciteerde bijbelteksten. Maar dat wil ook weer niet zeggen dat we ons helemaal mogen laten gaan en er maar op los zuipen! Ook daar is de Bijbel heel duidelijk over, want er staat geschreven: **“Dronkaards zullen het Koninkrijk G'ds niet beërven!”** (1 Kor. 6:10-11). Sterker nog: **“Nu evenwel schrijf ik u, dat gij niet moet omgaan met iemand, die, al heet hij een broeder, een... dronkaard is; met zo iemand moet gij zelfs niet samen eten.”** (1 Kor. 5:11). Want: **“Het is duidelijk, wat de werken van het vlees zijn: ...dronkenschap, brasserijen en dergelijke, waarvoor ik u waarschuw, zoals ik u gewaarschuwd heb, dat wie dergelijke dingen bedrijven, het Koninkrijk G'ds niet zullen beërven!”** (Gal. 5:19 en 21). Daarom: **“Laten wij, als bij lichte dag, eerbaar wandelen, niet in brasserijen en drinkgelagen!”** (Rom. 13:13). Dus: **“Bedrinkt u niet aan wijn, waarin bandeloosheid is!”** (Ef. 5:18). Wij mogen dus wel drinken, maar ons niet **bedrinken!** Daar zit dus nogal een heel groot verschil tussen. Wij als gelovigen hebben een voorbeeldfunctie en ik denk dat we ons daar steeds van bewust moeten zijn. G'd heeft het genot van alcohol dus nooit verboden, behalve in specifieke gevallen zoals voor nazireërs en dienstdoende priesters, maar verder mochten de Israëlieten heus wel wijn drinken als zij iets te vieren hadden en dat was op deze bruiloft zeer zeker het geval. Yeshua was hierbij derhalve geen spelbreker, maar fungeerde juist geheel in de letterlijke betekenis van Zijn naam als de Redder in de nood! Het wonder bestond in het veranderen van reinigingswater in koshere wijn; de substantie van water verkreeg een nieuwe vorm, met alle eigenschappen en kenmerken van een excellente wijn. Hierdoor heeft Yeshua zich betoond als Heer over de natuur. Hij is de Schepper van **“de wijn die het hart des mensen verheugt!”** (תהלים Tehilim [Psalmen] 104:15). Het is bijzonder boeiend om een vergelijking te maken tussen het eerste wonder van Yeshua op de bruiloft te Qana en het begin van de wonderen die Moshe [Mozes] in Egypte heeft gedaan. Moshe veranderde water in bloed (שׁמֹט Sh'mot [Exodus] 4:9 en 7:20), maar Yeshua veranderde water in wijn, waardoor het onderscheid wordt aangeduid tussen het Oude en het Nieuwe Verbond. Het teken van het Oude Verbond was het bloed der offerdieren, maar het teken van het Nieuwe Verbond is de wijn van het Avondmaal tijdens de Pesach Seider, dat het bloed van Yeshua symboliseert.

“...riep de leider van het feest de Chatan [bruidegom], en hij zeide tot hem: Iedereen zet eerst de goede wijn op en als er goed gedronken is, de mindere; gij echter hebt de goede wijn tot dit ogenblik bewaard!” (vers 9 en 10)

Toen de ceremoniemeester de eerste slok heeft genomen, proefde hij een zeldzaam lekkere wijn en hij liet het meteen de bruidegom weten! Waar komt die wijn vandaan? Wie heeft deze bron aangeboord? Hij had geen idee, maar hij hoefde het ook helemaal niet te weten. Hij constateerde alleen het feit dat de wijn eerst op was en nu is er opeens wijn in overvloed en van een grote klasse! Deze wijn was lijviger en geuriger dan gewone wijn. Heel opgewekt en vrolijk sprak hij hiervan tot de bruidegom, maar kon het niet nalaten om hem er toch even op te wijzen dat dit normaal gesproken niet de gewoonte was. Goede wijn gaf men het best bij het begin van het feest, als het hoofd van de bruiloftsgasten nog helder was en hun eetlust nog opgewekt moest worden, zodat zij er smaak in kunnen hebben en hem dus zullen loven. Maar in een latere fase van het feest, als zij al behoorlijk veel gedronken hebben en hun hoofd niet meer zo helder is, dan kan men beter de mindere en goedkopere wijn serveren omdat ze het verschil dan toch niet meer proeven. Goede wijn en dure wijn is dan eigenlijk alleen maar aan hen verspild. In dit geval echter dacht de ceremoniemeester dus dat de bruidegom zijn gasten de aangename verrassing bewees door de beste wijn voor het laatst te bewaren. Eigenlijk zien wij hierbij G'ds hele heilsplan in een notendopje, want de scheppingsvreugde werd hersteld, de neergaande lijn werd omgebogen tot een opgaande lijn. En waar iedereen dacht: de beste wijn is aan het begin, daar keerde Yeshua het juist om. En zo is het ook met onze eigen toekomst.

Hij zegt ook tegen u en mij: “Je zult nog verbaasd staan kijken, want het allerbeste moet nog komen!” Het allerbeste heeft Hij voor het einde bewaard, nu, maar ook toen: zes volle vaten, tot de rand gevuld met uitstekende wijn! “Nieuwe wijn”, die allereerst aangeboden werd aan de leider van het feest, en die tot grote vreugde was zijn voor de bruidegom en de bruid, en voor alle genodigden! Dat is de blijde boodschap van de bruiloft te Qana. Het is ook een boodschap naar ons toe: Klaag niet over je leven en zeg niet: “Alles wat er mooi aan was stond in het begin, toen ik nog jong was en gezond en ondernemend. Maar nu ben ik moe of ik ben ziek of ik ben oud...” Neen! Zeg dat niet! Er staat nog een prachtige toekomst op u te wachten! Ik zie de gezegende wijn in de beker van de bruiloft te Qana en ik denk aan de beker met gezegende wijn die Yeshua in Zijn hand hield toen Hij zei: *“Deze beker is het Nieuwe Verbond in Mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt!”* (Lucas 22:20). Deze wijn spreekt echter niet alleen van verzoening, maar ook van vernieuwing, want Hij zei ook: *“Zie, Ik maak alle dingen nieuw!”* (חזירון Chizayon [Openbaring] 21:5). Ik denk dat Yeshua hiermee de ceremoniemeester wil citeren: de beste wijn is voor het laatst bewaard! Wij wachten op de wederoprichting van alle dingen. Yeshua is de grote Herschepper! Hij is de Wederoprichter van alle dingen! Het is wonderlijk mooi dat dit reeds zit opgesloten in dit begin van Zijn wonderen. Elke vrijdagavond als wij Erev Shabat vieren, zie ik bij de Qidush in mijn beker de gezegende wijn en ik denk aan het offer van Yeshua en aan Zijn woorden: *“Drink allen daaruit! Doch Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader.”* (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 26:27 en 29). Wanneer zal dat zijn? Op de bruiloft des Lams! De beker met de beste wijn die Yeshua tot het laatst heeft bewaard, is de tweede beker die de hemelse Bruidegom samen met Zijn beminde bruid zal drinken bij het tweede gedeelte van de Joodse huwelijksceremonie, de נישואין Nisu'in! Het is de wijn van het grote Bruiloftsfeest bij de wederoprichting van alle dingen. Neemt dan en drinkt daaruit, want de beste wijn is voor het laatst bewaard. Daarnaast mogen wij vol verwachting uitzien en daarom gebeurde dit grote wonder niet voor niets op de derde dag!

Werner Stauder